

۴-۷. مدل چهارم - فروش یا بهره برداری از دانش فنی

- محصول یا دانشی در دانشگاه تولید می شود ولی محقق و دانشگاه خود تمایلی به تجاری سازی ندارند. لذا پس از مشخص شدن درصد مالکیت افراد و دانشگاه در دانش فنی، نسبت به واگذاری آن به یکی از پدیدآورندگان یا شرکتهای که تمایل به تجاری سازی آن دارد (بهره برداری) و حاضر به خرید و یا بهره برداری دانش فنی است اقدام می کنند.

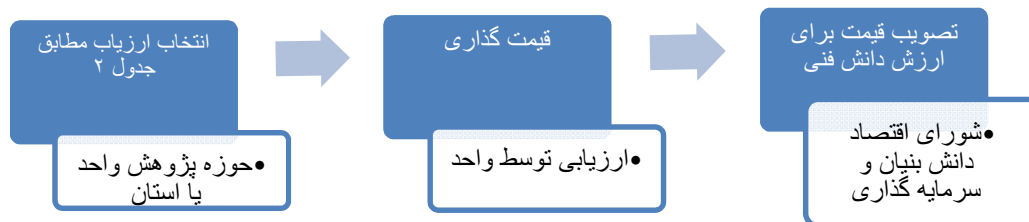
۴-۷-۱. مخاطبین مدل چهارم:

- مراکز تحقیقاتی دانشگاه.
- شرکت های دانش بنیان مستقر در دانشگاه.
- طرح های پژوهشی اعضای هیأت علمی.
- دانشجویان دارای پایان نامه های قابل تجاری سازی.
- طرح های مشترک صنایع و سازمان ها.

۴-۷-۲. فرایند مدل چهارم:

- دانشگاه و شرکای فناوری می توانند نسبت به فروش و یا واگذاری دانش فنی جهت بهره برداری تا مدت قرارداد درصد فروش محصول را دریافت نمایند. قیمت گذاری بر اساس ارزیابی ارزیابان (مطابق جدول ۲) معرفی شده از طرف مرکز رشد و حوزه پژوهشی واحد دانشگاهی (در صورت نبودن پست در واحد، توسط مرکز رشد یا معاون پژوهش استان) ارزیابی و پس از تایید شورای اقتصاد دانش بنیان استان قابل فروش و یا واگذاری جهت بهره برداری است. (شکل ۱۰) این فرایند صرفاً به قیمت گذاری دانش فنی مرتبط است و ارتباطی با فرایند گردش کار قراردادهای مشارکت ندارد.

- قرارداد تیپ توسط معاونت تحقیقات، نوآوری و فناوری یا مرکز حقوقی ارائه خواهد شد. در غیر این صورت تایید قرارداد فروش توسط ادارات حقوقی استان ها و یا مرکز حقوقی سازمان لازم است.

شکل ۱۰. فرایند قیمت گذاری دانش فنی در واحد های دانشگاهی